

עת"א 7406/06/16 - מ י נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 7406-06-16 י (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר	מ י (אסיר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

העותר, אסיר כבן 56, גרוש ואב לחמישה ילדים, מרצה 3.5 שנות מאסר בגין עבירת מעשה מגונה בקטין בן משפחה, וזאת החל מיום 1.6.14. העותר צפוי לסיים את ריצוי מאסרו ביום 30.9.17. זהו מאסרו הראשון והוא מסווג לקטגוריה א' עבריין מין.

העותר מלין על החלטת המשיבה שלא להתיר חופשותיו.

בהחלטה שניתנה על ידי ביום 20.9.16 קבעתי כי מדו"ח וג"ע מיום 16.5.16 עולה שהעותר התקשה להשתלב בקבוצת "גבולות", המנחים התרשמו מרמת חרדה גבוהה ועלתה שאלה ביחס לרמת בשלותו להליך הטיפול.

עוד עלה כי העותר הגיש בקשה לסיוע משפטי לעניין קיום הסדרי ראייה עם ילדיו, אשר היו במשמורתו לאחר גירושיו, וכי המתלוננת הגיעה לבקרו פעמיים בשנת 2015, אולם לדבריו הוא אינו בקשר טלפוני עמה.

וג"ע סברה כי בשים לב לפגיעה באמון שנתנה בו המתלוננת, פגיעה הנלמדת מטיבם של המעשים בלבד, בשים לב לכך שהעותר ממזער מחלקו במעשים, וחרף שילובו בטיפול לא נפתח מבחינה רגשית, לא בשלה העת ליציאתו לחופשה, זאת על אף המלצת מב"ן.

עוד קבעתי כי לא מצאתי בחוות הדעת של וג"ע התייחסות ו/או היערכות למועד שחרורו הקרב של העותר, בשים לב לכך שהוא פנה בבקשה לקיום הסדרי ראייה עם ילדיו - אשר היו במשמורתו לאחר גירושיו ועובר למאסרו.

בנסיבות אלה, הוריתי על כינוסה של וועדת גילוי עריות נוספת בעניינו של העותר, אשר תתייחס למועד שחרורו הקרב של העותר, לפנייתו לקיום הסדרי ראייה עם ילדיו, תוך שתיתן דעתה פעם נוספת על מידת ההתקדמות - אם היתה כזו - של העותר בטיפול מאז שניתנה התייחסותה הקודמת.

ועדת גילוי עריות התכנסה פעם נוספת בהתאם להחלטתי והגישה חוות דעת משלימה.

על פי חוות דעת זו, העותר ממשיך לשהות במחלקת "שובל" לטיפול בעברייני מין בבית הסוהר "מעשיהו", ללא עבירות משמעת, מועסק במפעלים, השתתף בקורס תעסוקה והוכשר כמשגיח כשרות.

העותר סיים השתפוטו בקבוצת "לגעת ברגש", קבוצה חינוכית, השתתף בפרויקט תאטרון בבית הסוהר, ונמצא בקשר מעקבי עם עו"ס אך הרושם הוא כי הוא נמנע מכך.

העותר דיווח כי הוא בקשר עם בנו ועם בתו, נפגעת העבירה, אשר לטענתו מגיעה לבקרו בבית הסוהר, בהתייחסותו לעבירות העדיף שלא לדבר על כך ואמר בלקונויות כי הוא אשם ומאשר את כל "הסעיפים" (ככל הנראה הכוונה לסעיפי האישום), לא נמצא מתאים לתוכנית בפיקוח רש"א ופנה לאחרונה לבניית תוכנית פרטית.

גורמי הטיפול התרשמו כי העותר מתקשה להתייחס בפתיחות לעולמו הפנימי, נוטה להגיב בהגנתיות ובהימנעות, דפוסי עברו מקשים עליו לבוא במגע עם חלקים משמעותיים בחייו, ובעיקר עם חלקיו התוקפניים, ולפתח דרכים אדפטיביות להתמודדות.

העותר טרם הגיש בקשה לקיום הסדרי ראייה עם ילדיו הקטינים.

הועדה התרשמה כי לא חלה התקדמות במצבו של העותר, בהתייחסותו למעשיו הפוגעניים בביתו עת היתה בת 14.5 שנים ובמשמורתו ולהשלכותיהם, כמו גם לא נתרם מההליך הטיפולי ונראה כי אינו מודע לגורמי הסיכון שלו, על אף שנמצא לקראת שחרורו המלא.

לאור האמור לא המליצה הועדה על שילובו של העותר בסבב חופשות.

כפי שנקבע ברע"ב 6357/06 בטש נ' שירות בתי הסוהר, "די בקביעה של וג"ע המבוססת על יחסו של המבקש למעשיו כדי לבסס את המסוכנות".

זאת ועוד.

תנאי לשילוב אסיר בסבב חופשות הינו שילוב בטיפול והיתרמות הימנו.

לעותר אין זכות קנויה לחופשה, שכן המדובר בפריבילגיה והחלטה בעניינו צריכה להתקבל, תוך איזון בין טובת לבין הדאגה לשלום הציבור.

המשיבה העריכה , לאורעמדתגורמיהטיפולוג"ע,
כיהטיפולשהמשיבהשתלבבולאתרםלשיפורבמצבמסוכנותו,ומשכךלאניתןלעתהזולהורותעלשילובבסבבכופשות.

לא מצאתי כי המשיבה חרגה בהחלטתה ממתחם הסבירות ולפיכך הנני דוחה את העתירה.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ב' שבט תשע"ז, 29 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.